

KRONIK DEN 23. AUGUST 2012

Gå til akademisk modangreb

Er Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed offer for kollektivt akademisk bedrag? Venstreorienterede tæskehold har længe misbrugt Aarhus Universitet og medierne. Nu er det Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds tur.

HELMUTH NYBORG
professor i udviklingspsykologi emeritus, dr.phil.

Fire af fem uredelighedssager, indbragt for "Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed" (UVVU), næres af personlige, ikke videnskabelige motiver. Det har fået adskillige til at udtrykke bekymring over, at UVVU misbruges til at forfølge bestemte forskere.

Tidligere medlem af UVVU professor Peter Harder ønsker, at UVVU gives udvidede beføjelser, men demonstrer selv, at forslaget ville true uafhængigheden.

For år tilbage anklagede daværende institutleder, professor Jens Mammen, og lektor Morten Kjeldgaard, Aarhus Universitet, således undertegnede for højreekstremisme i bladet Forskerforum. Denne fabrikerede anklage fik Harder, dengang medlem af UVVU, til at erklære, at jeg åbent burde have fortalt UVVU om mine højreekstremistiske tilhørsforhold for udvalget afgjorde kønsforskelsagen. Så havde sagen måske fået en anden udgang, sagde Harder. Hans forslag etablerer således en direkte forbindelse mellem UVVU's sagsbehandling og alskens idiotiske anklager i pressen.

Forskning i gruppeforskelle i intelligens og personlighed øger risikoen for, at usaglig personhætz kan omforme UVVU til et nyttigt redskab i det største kollektive akademiske bedrag nogensinde. Bedraget kommer sig af, at udforskning af gruppeforskelle i IQ og personlighed længe har penduleret mellem to teorier:

► Mennesket skabes af samfundet (venstreorienteret kulturrelativisme) og

► mennesket påvirkes både af gener og miljø (adfærdsgenetik). Denne værdikamp har fået en række ledende venstreorienterede kulturrelativister til at oprette akademiske tæskehold, der systematisk forfølger adfærdsgenetikere. Richard Lewontin fra Harvard Universitet og andre beskriver sig selv som brandslukkerbrigader, der resolut drager i felten og slukker enhver brand, der truer lighedsideologien.

Tæskeholdene viger ikke tilbage fra personoverfald, blokering af forelæsninger, systematisk misinformation af medierne og afskedigelse af anderledes tænkende. Bevægelsen har fået betegnelsen: det største kollektive akademiske bedrag i det 20. århundrede.

Det er lykkedes venstreorienterede at infiltrere universiteterne i Danmark gennem store ansættelsesbølger i 1960-1970'erne. I dag ligger langt over halvdelen af dagens universitetsansatte politisk noget eller meget til venstre for midten, og deres tæskehold viger ikke tilbage fra personhætz, løgne og fordrejninger.

En typisk brandslukker er lektor Morten Kjeldgaard fra Aarhus Universitet. Han debuterede som tæsker, efter at undertegnede i 1997 havde arrangeret en stor, åben, international videnskabelig kongres for "The Society for the Study of Individual Differences" i Aarhus. I en af sine mere elskværdige passager fastslår han bl.a., at de internationale højt profilerede deltagerne blot er Nyborgs kumpaner, der er »... tilhængere af racehøjte, en ekstremistisk samfundspolitisk

dagsorden, der havde sin storhedstid i Hitlers Tredje Rige» og foretager sig værre ting, end det der skete i Hitler-tidens værste perioder. Kjeldgaards hadeside (www.eugenik.dk) – vist enestående i dansk universitetshistorie – opdateres jævnligt med løgne og venstreorienteret spin mod intelligensforskning og eugenik. Kjeldgaard linker naturligt til den venstreekstremistiske bevægelse Redox og dens ulovlige billeder og underholder jævnligt pressen med påstande om, at jeg har bedraget Københavns Universitet for større beløb, og at jeg fagligt end ikke kender til den store sandsynlighed for, at min søn udvikler autisme. Intet er for lavt.

En anden prominent tæskekarl er gammelkommunisten professor, dr.phil. Jens Mammen, også Aarhus Universitet. Som institutleder misbrugte han sit embede til at få mig fritstillet fra universitetet, efter at jeg havde observeret en kønsforskel i intelligens (i lighed med mange andre). En af hans løgne, rapporteret til dekanen, universitetet og pressen (i en hel kronik!) var, at jeg tvang alle børnene i en stor undersøgelse til nøgenfotos. Dette gør resultaterne helt utroværdige og værdiløse, skrev han. Sandheden er, at fotografiering var frivillig, halvdelen blev ikke fotograferet, og de to grupper scorer ens.

Tredje medlem af tæskeholdet er dekan Sven Hylleberg, Aarhus Universitet. Dels købte han Mammens løgne ubeset, dels fortalte han dagspressen, at jeg målte drengenes penis. Det var også løgn. Da Mammen år senere tæskede videre i Forskerforum (fremover: Fuserforum), med totalt

ubegrundede anklager om højreekstremisme, havde dekanen igen nyt til pressen. Han var godt nok ikke »klar over, at Nyborg var med i den klan...«, men – tilføjede han for en sikkerheds skyld – det ville ikke have gjort nogen forskel: Han forholdt sig jo bare til min helt utroværdige undersøgelse.

Senere retfærdiggjorde dekanen sig overfor rektor Lauritz B. Holm-Nielsen med, at han jo blot henfører til et slægtskabsforhold, og det er jo rigtigt, fastslår rektor! Så dybt stikker retfærdigheden på Aarhus Universitet.

Tæskekarlene og tæskeuniversitet fastholder den dag i dag anklagerne om, at undertegnede projekt og data roder. Derimod fortæller de ikke offentligheden, at de medinddrog hundrevis af variable fra sideløbende uafsluttede projekter. De fortæller ikke, at undertegnede for længst har fremsendt udtømmende, entydige grafiske og numeriske oversigter over, hvor mange børn der blev undersøgt, hvornår, og med hvilke instrumenter, i alle faser af alle projekterne siden de startede i slutningen af 1976. Universitetets løgne lever videre på nettet – og gentages ukritisk af andre.

Således informeret fastholder rektor Lauritz B. Holm-Nielsen, at han fortsat finder, at Mammens, dekanens, og universitetets kritik er sagligt velbegrunder. Han tilføjer, at han først og fremmest må tage vare på universitetets billede ud mod offentligheden, og først derefter fremme forskningens tarv. Rektor siger videre til pressen, at han ikke kender ét tilfælde, hvor han har forsøgt at knægte en forskers ytringsfrihed. Ikke ét tilfælde! Rektor må have glemt, at Aar-

hus Universitetet indkaldte undertegnede til et møde, hvor universitetet ville rejse tjenestemandssag, fordi jeg fortalte internationale kollegaer om universitetets behandling af kønsforskelsagen?

Men anklagen faldt, da juristerne fandt ud af, at jeg var for gammel til, at man kunne nå færdiggjøre denne tjenestemandssag, sammen med den anden, før jeg alligevel skulle gå af på grund af alder. Efter takling var dog mulig: Universitetet afviste den traditionelle emeritusstatus, som tæsker Mammen stadig nyder med det argument, at undertegnede ikke har samme værdier som universitetet. Et lille justitsmord i ny og næ skillevil ikke venner med fælles interesser. Spørg musikprofessor Maria Koldau, hvis i tvivl.

I 2011 vågnede tæskeholdet op igen og indklagede undertegnede for UVVU i forbindelse med en ny artikel – The Decay of Western Civilization (Nyborg, 2012). Tæskeholdet – Kjeldgaard, Mammen, og Jens Kvorning fra Aalborg – offentliggjorde naturligvis først de mange anklager i Fuserforum og fældede også dommen a priori: En førsteårsstuderende ville blive bortvist fra universitetet for lignende uredeligheder! Skadeeffekten maksimeredes ved at sende et langt anklageskrift til det internationale forlag, der publicerer artiklen.

Og det virker. Kontorchef Anita Lange fra Danmarks Statistik kunne nu offentlig fastslå, at tallene var manipulerede – uden at se forskellen mellem demografisk modellering på velbeskrevet grundlag og uredelig manipulation. Selv præsenterer hun indvandrerstatistik, der sammenblander etniciteter i en pærevælling – hvilket pudsigt nok er netop det, Decay-artiklen påviser!

Værst er dog, at det nu er lykkedes tæskeholdene at omdanne UVVU til ekkorum for usaglig venstreekstremistisk værdidebat med Aarhus Universitet, Danmarks Statistik, Fuserforum, og andre som nyttige idioter.

UVVU skulle fra begyndelsen have afviste Decay-sagen som venstreekstremistisk værdispin. Nu, hvor udvalget siger, at afgørelsen ikke falder på denne side af den 1. september, må man antage, at tæskeholdene har held i sprøjten med deres værdikamp – længe før Harders udvidede beføjelser kunne træde i kraft.

Lad derfor undertegnede – som fortsat er imod enhver form for totalitær bevægelse, hvad enten skilningen sidder i højre eller venstre side – anbefale, at andre neutrale kollegaer tager sig sammen og går til modangreb på rektorer, dekaner, institutledere og den dominerende venstreorienterede politiske korrekthedsjunta, der korrumpere universiteter, udvalg, og dele af pressen.

Som første træk vil jeg bede UVVU om at sende afgørelsen i Decay-sagen til dem, der måtte være interesserede. Mig interesserer den ikke længere.

HERMANN